

робці, відборі та організації оригінального звукошумового матеріалу, розміщенні звуку в структурі екранного (аудіовізуального) проекту. Насамперед дизайнер звуку створює спеціальні звукові ефекти, аналогів яким немає в природі. До компетенції фахівця із звукового дизайну також входять знання і розуміння особливостей ринку аудіовізуальної індустрії, психології сприйняття екранної продукції, професійне чуття і комунікабельність. Завдяки широким можливостям новітньої апаратури звукозапис і обробка звуку перейшли на новий рівень, при якому стали можливими не тільки точні запис і звуковідтворення, але і високоякісне моделювання звуку, створення нових незвичайних звукових елементів за допомогою синтезу та обробки.

В результаті дослідження, я дійшла висновку, що професія дизайнера звуку надзвичайно цікавий і творчий процес роботи над озвученням екранної дії. Вона вимагає від фахівця особливих навичок і комплексних знань. Якісний і продуманий звук значно впливає на привабливість екранного продукту для глядача. Від успішно виконаного звукового дизайну багато в чому залежить успіх на ринку всього екранного проекту.

Дядечко І.
НТУ «ХП»

БІСЕРОПЛЕТІННЯ: ТРАДИЦІЯ І СУЧАСНІСТЬ

Актуальність запропонованого дослідження полягає у тому, що бісероплетіння є одним з найпопулярніших видів рукоділля, який стрімко розповсюджується в усьому світі. На вітчизняних теренах плетіння бісером має власну історію та динамічно розвивається у творчості багатьох сучасних майстрів, серед яких і автор цієї роботи.

Мета нашого дослідження: розкрити особливості бісероплетіння як ремесла і мистецтва, висвітливши його історію та існуючі види технік.

Техніки плетіння з бісеру або схожих на нього матеріалів притаманні різним етнічним культурам, зокрема, племенам Африки та корінним американцям, народностям Крайньої Півночі та українським гуцулам. Перші скляні намистини, які віддалено нагадували сучасний бісер, з'явилися в стародавньому Єгипті – з них плели браслети, намиста, сітки для прикраси суконь. З розвитком скляного виробництва намистини зменшувалися, набу-

ваючи звичного нам формату дрібного бісеру. Однак, ще довгий час матеріал відносили до числа предметів розкоші. Пізніше центром скляного виробництва стало італійське місто Мурано, яке знаходиться недалеко від Венеції – саме там удосконалювалися технології виготовлення бісеру. У ХІХ столітті було винайдено машинний спосіб виготовлення бісеру – завдяки цьому матеріал впав в ціні і став загальнодоступним. Саме тоді бісер замінив традиційні матеріали в етнічних техніках плетіння і «упровадився» в народні промисли. Вироби та декор з бісеру були затребувані на межі ХІХ - ХХ століть – у часи розквіту стилю «модерн». В індустрії моди бісерне плетіння ставало актуальним на хвилі популярності етнічних стилів – в «хіппанських» 60-х та пізніше, в 2000-х рр.

У сучасному світі бісероплетіння є загальною назвою для ряду хендмейд-технік, основним матеріалом для яких є бісер. Цей вид рукоділля – один з найпопулярніших та демократичних: для того, щоб його освоїти, не потрібно володіти особливими художніми навиками. Проте, бісероплетіння вимагає уважності та послідовності в діях, воно навряд чи припаде до душі людям, які не терплять монотонної роботи. Техніку можна віднести до числа «медитативних» видів хендмейд – вона дозволяє відволіктися та «розвантажити» розум. Працюючи з бісером, можна починати з простих схем, які здолають навіть діти, і поступово збільшувати складність плетіння. Існують ознаки, за якими систематизують різновиди бісерного плетіння. Серед інших, їх можна класифікувати за формою:

- ланцюжки – найпростіше плетіння хрестиком;
- джгути – бувають суцільними або ажурними, мозаїчними, спіральними, витими, квадратними або тригранними. Існує безліч схем та видів плетіння, які визначають форму та фактуру бісерних джгутів;
- бісерне полотно – може бути суцільним і ажурним. Виділяють такі техніки, як бісерне ткання, гобеленові плетіння, плетіння на верстаті, плетіння сіткою, «ялинкою», монастирське та слов'янське плетіння, плетіння простою та повітряною мозаїкою (цегляне плетіння). Вироби з ажурного бісерного полотна вирають за рахунок фактури; із суцільного – за рахунок візерунків та орнаментів;

- квіти з бісеру створюються техніками плетіння на дроті, голчастого, петельного та дугового (французького) плетіння, з допомогою якого можна створювати ажурні та легкі вироби;

- фулерени – об'ємні фігури з бісеру, іграшки, намистини, кулі.

За всіх часів люди високо цінували видатні зовнішні якості бісеру. Усі бачили, що бісер – це дуже гарний, міцний і стійкий матеріал. Адже він не псується від часу, як тканина: шовк або вовна, не занадто чутливий до світла, тобто не вигорає так сильно, як папір, тканина або фарба, і не ламається. З бісеру можна створити як прості прикраси, так і чудову картину. Проте, кожен предмет не просто робиться за певною схемою, а вимагає знання різних технік цього виду рукоділля. Освоїти їх нескладно, але, як і в будь-якому іншому мистецтві, для досягнення майстерності потрібно практикуватися. Ключову роль відіграє і теорія, яка дозволить і зрозуміти окремі схеми бісероплетіння, і навіть створити свої власні.

Зінов'єва О.

ХДАДМ

ЛИЦАРІ ПЕНЗЛЯ: ШКОЛА ВІЗУАЛЬНИХ ЕФЕКТІВ GNOMON

Технології в наш час пропонують все нові і нові інструменти для створення бачення вашої ідеї, ця кінцева мета змушує вас впритул взаємодіяти з програмним забезпеченням, яке розкриває нові горизонти. Але не вони рухають результат до логічного завершення, ними рухає художник. Як ніхто інший, краще за всіх це знають тут, в школі візуальних ефектів Gnomon (Gnomon School of Visual Effects).

Вона являє собою інноваційний навчальний центр, який вміло підкреслює важливість творчості з допомоги комп'ютерної графіки і не тільки. Заснована Алексом Альваресом в 1997 році, розташована в самому центрі Голлівуду, ця студія надає повний курс навчання роботи з комп'ютерною графікою для студентів новачків і професіоналів.